మలుపు

'స్వప్న'

అందంగా నీలిరంగులో మెరిసిపోతున్న ఆ రెండు అక్షరాలకేసి తదేకంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు ఆనంద్.

నగరంలో ఉన్న అయిదు నక్షత్రాల హోటల్స్‌కెల్లా అత్యాధునికమైనది, ఈ మధ్యనే మంత్రిగారి కత్తెరకి తెగిన రిబ్బన్ మధ్య నుంచి ముందుకు వచ్చిన ప్రారంభకుల అడుగుల సడితో మొదలయిన సందడి అంతకంతకు అధికమవుతూ ఖరీదయిన అభిరుచులకి నిలయంగా 'స్వప్న'- వాస్తవరూపం దాల్చిన స్వప్నంలా ఉంది.

ఆనంద్ రిస్టువాచికేసి చూసుకున్నాడు.

ఎనిమిదీ ఇరవైమూడు నిమిషాల పదిహేను సెకండ్లు-ఎలక్ట్రానిక్ వాచీ చాలా కచ్చితంగా కాలం కొలత చెప్పింది. అతని దృష్టి హోటల్ ముందు ఫ్లడ్ లైట్ల వెలుగులో పైకి ఎగజిమ్ముతున్న ఫౌంటెన్ వైపు మళ్ళింది. మనసులో చెలరేగే ఆశలకు ప్రతిరూపంలా ఉన్నదది. అతని పెదవులమీద మందహాసం మెదిలింది.

"ఎవర్ని చూసి నవ్వుతున్నావ్?"

ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

స్వప్న.

"యూ ఆర్ లేట్ బై..."

"సిక్స్ సెకండ్స్..లోపలికివెళ్ళి పోట్లాడుకుందాం పద..." చెయ్యి పుచ్చుకు లాక్కువెళ్ళింది.

'జాజ్' సంగీతం మృదువుగా వినిపిస్తుండగా, వెళ్ళి చెరొక కుర్చీలో ఎదురుబొదురుగా కూర్చున్నారు.

కొద్ది క్షణాలు ఒకరి కళ్ళలోకొకరు తదేకంగా చూసుకున్నారు.

"ఏమిటలా చూస్తున్నావ్?" కొంటెగా నవ్వుతూ అంది.

"మనిషి అందమైన కలలకోసం తపిస్తాడు. ఆ కలలు కనగలిగినపుడు...అవి వాస్తవమయితే ఎంత బావుణ్ననిపిస్తుంది. వాస్తవరూపం దాల్చిన కల కరిగిపోతుందేమోనని భయం వేస్తుంది."

"ఇప్పుడు నీకు భయం వేస్తోందా?"

"అవును స్వప్నా"

"ఎందుకని? నామీద నీకు నమ్మకం లేదా? లేక నీమీద నీకే నమ్మకం లేదా?"

"రెండూ కాదు"

"మరి"

"మన ప్రేమానురాగాలు దేవుడికే అసూయ కలిగించి, విధి అనే కసాయి కత్తి ఝుళిపిస్తాడేమోనని..."

పెద్దగా నవ్వింది స్వప్న.

నవ్వుతూనే ఉంది.

"ష్..ఊరుకో...పిచ్చిదనుకుంటారు..."

"పిచ్చి నాకు కాదు ఆనంద్..నీకు.."

"సరేలే-పిచ్చి నాకే...టాపిక్ మార్చు..." అవతలి టేబుల్ వాళ్ళకేసి చూస్తూ మెల్లగా అన్నాడు ఆనంద్.

అంతలో తెల్లటి యూనిఫామ్‌లో వున్న వెయిటర్ వచ్చాడు.

"యస్ సర్.." వినయంగా వంగి కార్డు చేతికందించాడు.

"అరబ్ స్పెషల్-సి.ఇ. అంటే?"

"ఒంటె కన్ను సార్!"

"వాట్?" అదిరిపడ్డాడు.

వెయిటర్ నవ్వు దాచుకుంటూ "ఆ ఎడారుల్లో వాళ్ళకు దొరికే స్పెషల్స్ అవే సార్" అని, "మీరు ఇండియన్ డిషెస్ అడగండి సార్...'ఐ' అక్షరం క్రిందవన్నీ

మనవే..”

“అవున్సార్! ఇవాల్టి నుంచి ప్రారంభించారు. ‘ఐ’ కింద మళ్ళీ ఆల్ఫాబెటికల్ ఆర్డరులో మన రాష్ట్రాల పేర్లూ ఆ రాష్ట్రాల్లో ప్రసిద్ధి చెందిన వంటకాలన్నీ మళ్ళీ అదే ఆర్డరులో ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి మీకు గోంగూర పచ్చడి కావాలనుకోండి. ‘జి’ కింద చూసుకోవాలి.”

“ఇదేదో వంటల డిక్షనరీలా వుంది కానీ, రెండు ఎమ్మెల్యే దోశెలు పట్రా పో..”

“సారీ సర్..”

“ఎందుకు సారీ?” ఆశ్చర్యపోతూ ప్రశ్నించాడు.

“మీ రడిగిన దోశెలు చిన్న హోటల్స్‌లో దొరుకుతాయి సార్. ఇక్కడ ఎమ్.పి.దోశె, ప్రెసిడెంట్స్ ఇడ్లీ..ప్రీమియర్ ఉప్మా..ఎంబాసిడర్ టీ...ఇంకా...”

“చాలు...చాలు..రెండు ఎమ్.పి.దోశెలు పట్రా...” నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయాడు వెయిటర్.

“వెయిటర్ చాలా గడుసువాడు సుమా” అంది స్వప్న నవ్వేస్తూ.

“స్వప్నా...”

“అవును. నా పేరు స్వప్నే. చెప్పు విషయం ఏంటో...” కొంటెగా అంది.

“విషయం చాలా సీరియస్..”

“నేనూ చాలా సీరియస్‌గా వింటున్నాను..”

“నేను గల్ఫ్‌కి వెళదామనుకుంటున్నాను...ఒంటరిగా...”

“ఏం అక్కడికెళ్ళి ఒంటె కన్ను తినటం ప్రాక్టీసు చేద్దామనా?”

“డోంట్ బీ సిల్లీ...”

“లేకపోతే ఒంటరిగా వెళ్ళి ఏం సాధిద్దామని?”

“డబ్బు...”

“ఇప్పుడు నీకేం లోటు?”

“ఉంది గనకే. నీకు తెలియదు స్వప్నా..నాన్నగారు రైల్వే కాంట్రాక్టరుగా సంపాయించినదానికన్నా బయట అప్పులు చాలా వున్నాయి. ఆయన మధ్యప్రదేశ్‌లో పనులు చేయిస్తూ ప్రమాదంలో చనిపోయిన దగ్గర్నుంచీ ఇంటి పరిస్థితులు చాలా ఘోరంగా తయారైనాయి. నామీద ఆధారపడిన అమ్మ, ఇద్దరు తమ్ముళ్ళు, ఓ చెల్లాయి...వాళ్లందర్నీ చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత నా మీదుంది. దానికి ఆర్థిక స్తోమతు

ఎంతో అవసరం.. అందుకే గల్ఫ్ వెళదామని నిశ్చయించుకున్నాను. ఈలోగా నాన్నగారి కాంట్రాక్టు తాలూకు బిల్స్ కొన్ని ప్యాసు చేయించి ఆ డబ్బుతో అప్పులు తీర్చాలి..”

“అంటే కాంట్రాక్టు పనులు మధ్యలో ఆపేస్తావా?, నువ్వు చెయ్యవా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

“ఏం- నేను కూడా యాక్సిడెంట్‌లో చావాలా?” ఆవేశంగా అన్నాడు.

“ఆనంద్” ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

“అవును స్వప్నా! నాన్నగారిది సహజమరణం కాదు...పార్టనరే ప్రమాదం సృష్టించాడని తెలిసింది..” బాధను దిగమింగుతూ అన్నాడు.

“నిజమా మరి...” మాటలు వెతుక్కుంది.

“మరి అంతే... ఈ విచిత్ర వ్యవస్థలో మనం ఏమీ చెయ్యలేం. నాకూ ఊహలంటే చాలా ఇష్టం. ఆ దుర్మార్గపు కాంట్రాక్టరు భరతం పట్టాలని వాడిని కటకటాల వెనక్కి పంపించాలనీ....కానీ ఇవన్నీ జరిగే పనులు కావు...”

“అంకుల్ అలా పోయారని నువ్వు చెప్పేదాకా నాకు తెలీదు. ఆనంద్! అయామ్ రియల్లీ సారీ..” బాధగా అంది.

“ఇట్స్ ఓకే..”

“నీ సమస్యలు నేను అర్థం చేసుకున్నాను. కానీ నువ్వు కేవలం డబ్బు అవసరాల నిమిత్తం గల్ఫ్‌కి వెళతాననటం బాగాలేదు...”

“లేకపోతే లాటరీ టిక్కెట్లు కొనుక్కుంటూ అదృష్టం వరించటం కోసం జపం చెయ్యమంటావా?”

“అలా కాదు..ఏదైనా మంచి ఉద్యోగం కోసం ప్రయత్నించు...”

“ఉద్యోగం...” నవ్వాడు.

“ఉద్యోగం మీద వచ్చే గొర్రెతోక జీతంతో నా సమస్యలు తీరేవి కాదు...”

“పోనీ ఏదైనా బిజినెస్ చెయ్యి...”

“అది కూడా అనుకున్నంత తేలిక కాదు స్వప్నా. దానికి బోలెడు పెట్టుబడి కావాలి.”

“నేనిస్తాను”

“నీ మనసిచ్చావు చాలు. అదే నాకు పెద్ద పెట్టుబడి. అదుగో ఎమ్.పి. దోసెలొచ్చాయి...ముందు ఫలహారం కానియ్యి”

◆◆◆

"హల్లో..నమస్తే" ఆనంద్ ఆ అపరిచిత వ్యక్తికేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తుండిపోయాడు. ఖరీదైన దుస్తుల్లో ఠీవిగా ఉన్న అందమైన విగ్రహం. మొహానికి మరింత అందం తెస్తున్న బుల్లిగడ్డం. కళ్ళకు బంగారు ఫ్రేముతో జోడు.

"సారీ...మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేదు.." సిగ్గుపడుతూ అన్నాడు ఆనంద్.

అతను అందంగా నవ్వాడు.

కళ్ళజోడు తీసి "ఇప్పుడు గుర్తుపట్టగలరా?" అన్నాడు.

ఆ కళ్ళు...ఎప్పుడో బాగా పరిచయం వున్నట్లే వున్నాయి. ఆ మొహ కవళికలు కూడా.

"ఆల్‌రైట్...మిమ్మల్ని మరింత బాధపెట్టను. రండి...నా కారులో కూర్చుని మాట్లాడుకుందాం. బైదిబై..మీకిప్పుడేదైనా అర్జంటు పని వుందా?"

"ఏమీ లేదు పదండి..." కుతూహలం నిండిన మనసుతో అతని వెంట నడిచాడు.

ముద్దుగా అందంగా ఉన్న మారుతీ డీలక్స్ ఎర్రరంగు కారు...ఆనంద్ కూర్చోగానే మెల్లగా ముందుకు నడిపాడు.

కొద్ది నిమిషాల్లో టాంక్‌బండ్ చేరింది.

విపరీతంగా ఉన్న ట్రాఫిక్ రద్దీ లోంచి జాగ్రత్తగా డ్రైవ్‌చేస్తూ మౌనంగా ఉండిపోయాడతను. ఆనంద్ కూడా నిశ్శబ్దంగా ట్రాఫిక్‌ని చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

కారు ఒక పక్కగా పార్క్‌చేసి, సిమెంటు కుర్చీలవైపు నడిచాడు అతను... వెంట ఆనంద్.

ఖాళీగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చున్నారిద్దరూ.

జేబులోంచి ఖరీదైన సిగరెట్ కేస్ తీసి, సిగరెట్ ఆఫర్ చేశాడు. ఆనంద్ ఒకటి తీసుకున్నాడు. కమ్మని మ్యూజిక్ మోగే లైటర్‌తో ఆనంద్ సిగరెట్ వెలిగించి, తనోటి వెలిగించుకున్నాడు.

హుస్సేన్‌సాగర్ మీద నుంచి వీస్తున్న చల్లటి గాలి అనుభవిస్తూ విశ్రాంతిగా వెన్ను ఆన్చుకు కూర్చున్నాక-

"నా పేరు అక్బర్...నేను సులేమాన్‌గారబ్బాయిని.." అంటున్న అతనికేసి ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

"సులేమాన్ అంటే.."

"అవును..ఒకప్పుడు మీ ఇంట్లో పాలేరు. మీ దొడ్లో గులాబీపూలు విచ్చలవిడిగా

కోసి దెబ్బలు తిన్న అక్బర్‌ని నేనే..."

ఆనంద్ చేతిలోంచి సిగరెట్ పడిపోయింది.

అతనికిప్పుడు బాగా గుర్తుకొస్తోంది.

చిన్నప్పుడు-తాను పల్లెటూళ్ళో ఉన్న రోజులు-విశాలమైన ఇంటి ఆవరణ-ఓ పక్కగా గొడ్లపాక-కుప్పిగంతులు పెట్టే ఆవుదూడలు-బుసలు కొట్టే కోడెగిత్తలు. కామధేనువుల్లాంటి ఆవులు. తండ్రి అభిరుచికి అనుగుణంగా పాలేరు సులేమాన్ పెంచిన గులాబీతోట...రంగు రంగుల గులాబీలతో మనోహరంగా కనిపిస్తుండేది. బాల్యచాపల్యం ఆపుకోలేక గులాబీపూలు కోసి, తండ్రి ఆగ్రహానికి గురయిన అక్బర్... మాసిపోయిన చొక్కాతో, తైల సంస్కారం లేని జుత్తుతో, పొగరుబోతుగా ఉండే ఆ పదేళ్ళ అక్బర్...ఇతనా?

ఆనంద్ నమ్మలేకపోయాడు.

పద్దెనిమిదేళ్ళకాలం ఇంత అద్భుతం చెయ్యగలదా?

"ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ?" ఆనంద్ మొహంలోని భావాలు చదువుతూ ప్రశ్నించాడు అక్బర్.

"నమ్మలేకపోతున్నాను..."

సిగరెట్ విసిరేస్తూ మందహాసం చేశాడు అక్బర్.

"మీరే కాదు. మా కుటుంబాన్ని ఆ రోజుల్లో చూసినవాళ్ళెవరూ నమ్మలేరు..తలచుకుంటే నాకే నమ్మకం కలగదు ఒక్కోమాటు..."

"అసలింత మార్పు ఎలా జరిగింది?"

అక్బర్ అతనికేసి ఒక్క క్షణం చూశాడు. అతని మొహంలో కాస్త తటపటాయింపు కనిపించింది.

"మీరు అపార్థం చేసుకోనంటే నిజం చెబుతాను"

"వాటీజ్ దేర్..నిజమే చెప్పండి ఫర్వాలేదు.."

"మా బాబాయి సలీమ్ అని ఉండేవాడు..."

"చిన్నప్పుడు చిన్న చిన్న దొంగతనాలు చేస్తుండేవాడు... అతనేగా?"

"అవును..ఆయనే. ఆ రోజుల్లో బొంబాయి పారిపోయి స్మగ్లింగ్ ముఠాలో చేరాడు. అక్కడితో ఆయన జాతకం తిరిగి లక్షలు సంపాయించాడు. చివరికి స్వతంత్రంగా ఆ వృత్తి చేయదలచి హైదరాబాద్‌కి మకాం మార్చాడు. తనకి సాయంగా నన్ను పిలిపించుకున్నాడు. ఇప్పుడు నేనూ అదే వృత్తిలో ఉన్నాను..."

"అదా సంగతి! అలాంటిదేదో చెయ్యపోతే ఇంత తక్కువ కాలంలో పైకి రావడం జరిగేది కాదు..."

"మీకు నేను చెప్పదగ్గవాణ్ని కాదు కానీండి..చాలామంది అనుకొన్నట్టు ఇది నీచమైన వృత్తేమీ కాదు..."

"జీవనం కోసం చేసే కసాయి వృత్తి కూడా నీచమైనది కాదు. ఆ మాటకొస్తే గాంధీగారు పాకీ పనే అన్నింటికంటే గొప్పదని చెప్పి దక్షిణాఫ్రికాలో ఆ పని చేసి చూపించాడు కూడా..."

అది మెచ్చుకోలో, విమర్శో అర్థం కాలా.

మాట మారుస్తూ "మీ విశేషాలు చెప్పండి. చాలా కాలం తరవాత కలుసుకున్నాం" ఆప్యాయత నిండిన గొంతుతో అన్నాడు.

ఆనంద్ మనసు కలుక్కుమంది ఆ ప్రశ్నకి.

అయిష్టంగానే తన పరిస్థితి చెప్పాడు.

గల్ఫ్ వెళ్ళదలచినట్లు కూడా చెప్పాడు..

అక్బర్ మొహంలో సానుభూతి పొంగింది.

"ఆనంద్ గారూ! దూరపు కొండలు నునుపంటారు. మీరు గల్ఫ్ వెళ్ళి లక్షలు తెద్దామనుకోవటం కూడా అలాంటిదే. నేను గల్ఫ్ దేశాలన్నీ తిరిగాను. అక్కడి పరిస్థితులన్నీ నాకు క్షుణ్ణంగా తెలుసు. మీలాంటివాళ్ళు తట్టుకుని చేయగల పనులు కావు... అవి.."

"కానీ నాకు వేరే మార్గం లేదు.."

"పోనీ, మీరో పని చెయ్యండి. నా బిజినెస్ అజమాయిషీ చెయ్యండి. ఇరవై శాతం వాటా ఇస్తాను..మీరు గల్ఫ్ వెళ్ళి తేగల మొత్తం కంటే అది ఎక్కువే అవుతుంది..."

అనుమానంగా చూస్తున్న ఆనంద్‌కేసి నవ్వుతూ చూసి–

"ఇందులో నా స్వార్థం ఏమీ లేదు. మీరు కాకపోతే నాకు మరొకరు తేలిగ్గా దొరుకుతారు. కానీ, చిన్ననాటి మన పరిచయం, మనం ఒక ఊరి మనుషులం కావటమే నన్నిందుకు పురికొల్పింది..."

ఆనంద్ మౌనంగా హుస్సేన్‌సాగర్ నీటిలో ప్రతిబింబిస్తున్న దీపాల కాంతికేసి చూడసాగాడు.

"మీకు పోలీసుల బెడద లాంటిదేమీ లేకుండా నేను చూసుకుంటాను. అసలు

నా బిజినెస్ హౌస్‌మీదికి దాడిచేసే దమ్ములెవరికీ లేవు. రాజకీయంగా నాకున్న పలుకుబడి అలాంటిది. ప్రతి ఎలక్షన్‌కి మేమిచ్చే చందాలకు అమ్ముడుపోయే రాజకీయ వేత్తలు మా కొమ్ముకాస్తుంటారు..."

ఆనంద్ అతనివైపు చూశాడు.

"ఆలోచించి చెబుతా" అన్నాడు లేచి నిలబడుతూ.

"దిసీజే ఫెయిర్ ఆఫర్. ఇలాంటి అవకాశం నేనెవరికీ ఎప్పుడూ ఇవ్వలేదు. సందేహాలతో అనుమానాలతో అవకాశం వదులుకుంటే మీరు పరిష్కరించదలుచుకున్న సమస్యల్లో సగం కూడా అవవు. పదండి...మిమ్మల్ని ఇంటిదగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను...కారు వైపు నడిచాడు అక్బరు.

◆ ◆ ◆

అంతా మౌనంగా వింటోంది స్వప్న.

కారు వెళుతూనే ఉంది.

ఆనంద్ సీటుకి జారగిలబడి ఒక్కోటే చెబుతున్నాడు.

ఆమె అతన్ని ఒక్క ప్రశ్న కూడా వెయ్యటం లేదు.

ఆనంద్ మాట్లాడటం మధ్యలో ఆపి, "ఏమిటలా సీరియస్‌గా ఉన్నావ్?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"విషయం పక్కదారి పట్టించకు. చెప్పదలచుకున్నదంతా చెప్పెయ్యి..."

"ఇంకా చెప్పేందుకేముంది? ఒక విధంగా ఆలోచిస్తే అక్బర్ ఆఫర్ మంచిదేనేమో ననిపిస్తోంది. జీవితం ముఖ్యమైన మలుపు తిరిగాలంటే మంచో చెడో ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి కదా!" అతని మాటలు పూర్తికాకముందే వేగంగా టర్నింగ్ తిరుగుతున్న కారు కంట్రోలు తప్పి అతి కష్టం మీద ప్రమాదం తప్పించుకుంది. స్వప్న రోడ్డువారగా కారాపింది.

అప్పటికే ఆనంద్ మొహం ముందుకు కొట్టుకుని, కొద్దిగా చిట్లి నెత్తురు వచ్చింది. దిగ్భ్రాంతి నుంచి తేరుకుని సీటుమీద సర్దుక్కూర్చుంటూ "ఏమిటి ఒక్కసారి గాభరా పెట్టేశావ్, బ్రేకులు పని చెయ్యటం లేదా?" అడిగాడు.

"పని చెయ్యకపోతే కారెలా ఆగుతుంది?"

"మరి?" చేత్తో నెత్తురు అద్దుకుంటూ ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

"మలుపు తిప్పేటప్పుడు బ్రేకులు వేయకపోతే ఏమవుతుందో చూడాలనిపించింది..."

"వాట్ నాన్సెన్స్.."

"ఇటీజ్ ఫుల్లీ సెన్సిబుల్..."

"నీకేమైనా పిచ్చి పట్టిందా?"

"ఆ ప్రశ్న నీకు నీవే వేసుకుంటే బావుంటుంది"

"ఏమిటిది స్వప్నా..నువ్వు రోజురోజుకీ ఇలా పెంకిగా తయారై నా దుంప తెంచేస్తున్నావ్...అసలు నీకేమవుతోంది. మనం ఒక మాటు సైకియాట్రిస్టు దగ్గర కెళదామా?"

"ఆ అవసరం నీకే ఎక్కువ ఉంది."

"ఓ మై గాడ్. నువ్విలా డొంక తిరుగుళ్ళు మానేసి చెప్పదలచుకుందేదో సూటిగా చెప్పేసెయ్..ఐకాంట్ బేర్ దిస్ ఎనీమోర్..."

"ఓకే సూటిగానే చెబుతున్నాను విను. నువ్వు జస్ట్‌ఫర్ దట్ డర్టీ మనీ కోసం ఆ డర్టీ మోస్ట్ ప్రొఫెషన్‌ని ఎంచుకోవటం నాకిష్టం లేదు..." తెగేసి చెప్పింది.

"మోస్ట్ డర్టీ ప్రొఫెషనా?"

"ముమ్మాటికీ. నాకోసం నువ్వేమీ గొప్ప త్యాగాలు చెయ్యక్కర్లేదు. కానీ వెధవ పనులేవీ చెయ్యకుండా వుంటే చాలు..."

ఆనంద్ చూపులు తిప్పుకొన్నాడు.

"చూడు ఆనంద్! జీవితంలో గొప్ప మార్పు వచ్చి మనం చాలా గొప్పవాళ్ళు కావాలనుకోవటం తప్పుకాదు. కానీ జీవితాన్ని మలుపు తిప్పుకొనే ముందు ఎంతో నిగ్రహం అవసరం. ఇందాక చూశావ్‌గా..కారుని వేగంగా మలుపు తిప్పేటప్పుడు బ్రేకులు వెయ్యకపోతే ఏమయిందో. మన జీవితాలూ అంతే. నేనేదో ఫిలాసఫీ మాట్లాడుతున్నాననుకోకు. ప్రతి విషయాన్నీ అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవాలనుకోవటం ప్రమాదం. ప్రయోగాలు దేనిమీదైనా చెయ్యి. కానీ జీవితం మీద మాత్రం కాదు..."

ఆనంద్ మౌనంగా సుదూరంగా మబ్బు అంచులమీద మెరుస్తున్న సూర్యుణ్ని చూస్తున్నాడు.

స్వప్న మృదువుగా అతని భుజం మీద చెయ్యివేసింది.

"ఆనంద్...నేను నీదాన్నయినప్పుడు నా డబ్బు నీది కాదా? ఫూలిష్ సెంటిమెంట్స్‌లో పడిపోకు...ఒకవేళ నీకంత అభ్యంతరమే ఉంటే, పోనీ అప్పుగా తీసుకో.."

ఆనంద్ ఆమె కళ్ళలోకి చూశాడు.

అక్కడ- నిజాయతీ, నైర్మల్యం, అవధుల్లేని అనురాగం...ఒకదానివెంట ఒకటిగా అతనికన్పిపించాయి.

"స్వప్నా! నీ ప్రపోజల్ నేను ఒప్పుకొంటున్నాను.."

అమాంతం అతన్ని గాఢంగా కౌగిలించుకుని ముద్దు పెట్టేసింది.

"దట్స్‌వై ఐ లవ్‌యూ..." అతన్ని ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూ అంది.

"ఇవన్నీ కార్లో చెయ్యడానికిదేమైనా ఫారిన్ అనుకున్నావా? చాలు చాల్లే ఇంటికి పద...లేకపోతే పోలీసులు న్యూసెన్స్ కేసు పెడతారు..." విడిపించుకుంటూ అన్నాడు.

"నాకంత సెన్స్ లేదనుకున్నావా? నీతో తగువాడాలనే ఈ ఏకాంత ప్రదేశానికి తీసుకొచ్చాను..."

"చివరకు నువ్వే గెలిచావుగా!" ఉడికిస్తూ అన్నాడు.

"అలాగనకు ఆనంద్. ఇందులో ఓటమి గెలుపుల ప్రశ్నే లేదు. ఇది ఇద్దరి గెలుపూను...బైదిబై నా వల్ల నీకు దెబ్బ తగిలినందుకు వెరీ వెరీ సారీ.."

"తగిలితే తగిలింది కానీ..ఈమాటు మలుపులో బ్రేకు వెయ్యటం మానెయ్యకు.."

స్వప్న కిలకిలా నవ్వేస్తూ కారు స్టార్టు చేసి ముందుకు దూకించింది.

(యువ-దీపావళి ప్రత్యేక సంచిక)